

VERBOND VAN HET VLAAMS VERZET (vVV), opgericht op 31 januari 1954 onder het voorzitterschap van professor Flor Peeters.

Het vVV wilde “de kameraden in het verzet en alle landgenoten die het belang van Vlaanderen miskennen, voorlichten en aansporen tot beter begrip”. Het vVV poogde een einde te maken aan de oorlogsweeën “door met vlugge en kordate maatregelen een einde te stellen aan de gevolgen van repressie en epuratie”. Voorts stond het Verbond “in dienst van het Vlaamse volk om in samenwerking met Noord-Nederland te ijveren voor het behoud en de ontplooiing van de Nederlandse cultuur in het Verenigd Europa”. Ondanks haar trouw aan

België en de monarchie stond het Verbond volledig ten dienste van de V.B. Zo verklaarde secretaris **Albert Brien**, die lid van het **Verdinaso** was geweest: "Aangezien het verzet in het algemeen werd misbruikt om de V.B. verdacht te maken, hebben wij het vvv opgericht om de V.B. integendeel te steunen en vooruit te helpen."

Reeds vanaf 1955 pleitte het vvv openlijk voor **amnestie** en vanaf dan werd dit het belangrijkste programmapunt. Het vvv was vanaf het eerste jaar nadrukkelijk aanwezig op de **IJzerbedevaart** en trachtte met verschillende amnestiemeetings en debatten invloed te krijgen op het openbaar leven. Het orgaan van het vvv, *Het Vlaamse Verzet*, verscheen van 22 augustus 1954 tot 11 mei 1958.

De naamgeving van het vvv klonk eigenlijk bedrieglijk, want het Verbond had in wezen niets met het verzet te maken. Het werd opgericht tien jaar na de bevrijding en was aldus geen erkende verzetsgroepering. Bovendien konden volgens de statuten ook septemberweerstanders en oorlogsvrijwilligers probleemloos lid worden. **Louis Kiebooms**, gewezen politiek gevangene en CVP-politicus kan beschouwd worden als de grote bezieler van het Verbond. Hij stelde het vvv voor als de "manager van de nationale verzoening" en pleitte enkel voor amnestie voor politieke delinquenten. De dialoog met de 'Weerstand' verliep bijzonder moeizaam. Geen enkele erkende verzetsbeweging heeft het vvv trouwens ooit erkend. Het vvv is er nooit in geslaagd veel erkende verzetslui bijeen te brengen en het heeft weinig tot geen invloed gehad op het openbare leven van het land. Het stierf begin de jaren 1960 een stille dood.

LITERATUUR: G. Heylen en B. Heylen-Kiebooms, *Louis Kiebooms. Christen-democratisch journalist en politicus*, 1995.

PATRICK DUPORTAIL